

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 20011 2500 EA Den Haag

Aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-
Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Ministerie van Binnenlandse
Zaken en Koninkrijksrelaties

Turfmarkt 147
Den Haag
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
Nederland

Kenmerk
2020-0000198135

Uw kenmerk
2020Z04338

Datum 22 april 2020
Betreft Beantwoording Kamervragen lid Ronnes over het bericht dat
het ministerie een rapport over falen ruimtelijke ordening
tegen hield

Hierbij bieden wij u, mede namens de minister van Landbouw, Natuur en
Voedselkwaliteit, de staatssecretaris van Defensie, de staatssecretaris van
Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van
Infrastructuur en Waterstaat, de antwoorden aan op de schriftelijke vragen die
zijn gesteld door het lid Ronnes (CDA) over het bericht dat het ministerie een
rapport over falen ruimtelijke ordening tegen hield (kenmerk: 2020Z04338),
ingezonden op 5 maart 2020.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

drs. K.H. Ollongren

De minister van Infrastructuur en Waterstaat,

drs. C. van Nieuwenhuizen Wijbenga

Datum

2020Z04338

Kenmerk
2020-0000198135

Vragen van het lid Ronnes aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over het bericht dat het ministerie een rapport over falen ruimtelijke ordening tegen hield, ingezonden op 5 maart 2020.

Vraag 1:

Kent u het bericht 'Ministerie hield rapport over falen ruimtelijke ordening tegen' ? 1)

Antwoord 1:

Ja.

Vraag 2:

Klopt het bericht dat de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) onder druk van het ministerie van Binnenlandse Zaken de weergave van een kritisch rapport over het falen van het landelijke beleid voor ruimtelijke ordening heeft gemanipuleerd? Kunt u een appreciatie geven van deze berichten, mede gebaseerd op de Kaderstellende visie op toezicht en de kabinetsreactie op het WRR-rapport Toezien op publieke belangen uit 2014, gezien uw stelselverantwoordelijkheid voor het Rijkstoezicht?

Antwoord 2:

Nee, dat bericht klopt niet, zoals in brief aan uw Kamer van 4 maart 2020 (Kamerstuk 35300-XII, nr. 90) is aangegeven. De ILT besluit zelf over de inhoud van de rapporten, dat is in lijn met de onafhankelijke positie van een toezichthouder zoals die uitgewerkt is in de Kaderstellende visie op toezicht, de kabinetsreactie op het WRR-rapport Toezien op publieke belangen uit 2014 en de Aanwijzingen inzake de rijksinspecties. De ILT heeft eigenstandig besloten het rapport "De borging van de nationale ruimtelijke belangen" niet als zelfstandig rapport te publiceren, maar de conclusies openbaar te maken in het jaarverslag van de ILT over 2018. Het concept van het jaarverslag is door de ILT voorgelegd aan verschillende ministeries om mee te lezen om feitelijke onjuistheden te signaleren. Vanuit het ministerie van BZK zijn vragen gesteld. De ILT heeft vervolgens zelf besloten de passage in het concept jaarverslag 2018 over dit rapport aan te passen naar aanleiding van deze vragen. Daarbij stelt de ILT geen druk te hebben ervaren vanuit het ministerie van BZK of andere departementen.

Vraag 3:

Kunt u aangeven waarom het rapport niet werd gepubliceerd en wat de exacte verschillen zijn tussen de conclusies uit het rapport en de kennelijk verdraaide conclusies in het jaarverslag van de ILT? Wilt u daarbij expliciet ingaan op het verwijt dat in het oorspronkelijke rapport staat dat het goed gaat met de decentralisatie van de ruimtelijke belangen in Nederland, terwijl inspecteurs van de ILT het tegenovergestelde concludeerden?

Datum

Kenmerk
2020-0000198135

Antwoord 3:

Voor het antwoord op deze vraag verwijzen wij naar de verklaring van de ILT die besloten heeft om het rapport "De borging van de nationale ruimtelijke belangen" niet zelfstandig te publiceren. In diezelfde verklaring geeft de ILT als reden hiervoor aan dat de rapportage gebaseerd was op grotendeels reeds aangeboden en/of gepubliceerde rapporten.

De ILT geeft hierin verder aan dat de aangepaste tekst in het jaarverslag over het rapport ongelukkigerwijs geen juiste weergave is van de conclusie van het rapport, maar dat in de ILT-brede risicoanalyse 2019 wel een juiste weergave van het rapport is opgenomen. Beide betreffende teksten zijn geciteerd in de nota van de ILT die ik u op 4 maart 2020 heb doen toekomen (bijlage bij Kamerstuk 35300-XII, nr. 90). De weergave van de rapportage in het jaarverslag over 2018, en de weergave van de rapportage in de ILT-brede risicoanalyse zijn eigenstandige keuzes van de ILT waar niet in kan worden getreden.

Vraag 4:

Deelt u de conclusie uit de rapportage De borging van nationale ruimtelijke belangen uit augustus 2018 dat nationale ruimtelijke belangen vaak in de knel komen door de decentralisatie van de ruimtelijke ordening? Zo nee, waarom niet? Zo ja, deelt u dan ook de conclusie dat „het systeem van ruimtelijke ordening op punten onvoldoende werkt“

Antwoord 4:

Deze stelling delen wij niet. De doorwerking van nationale ruimtelijke belangen is meer dan de uitsnede die in instructieregels wordt vastgelegd en waar via het interbestuurlijk toezicht door provincies op wordt toegezien. Nationale belangen worden ook behartigd in de context van het functioneren van de decentrale overheden en de ruimte die er daar is om invulling te geven aan nationale belangen. Ook zijn zij onderdeel van bestuurlijke samenwerking zoals in het Interbestuurlijk Programma (IBP) en bijvoorbeeld regionale verstedelijkingsstrategieën.

In de rapportage wordt geconcludeerd dat de doorwerking van de nationale belangen in het systeem van de ruimtelijke ordening niet vanzelf goed gaat en dat nationale ruimtelijke belangen soms onvoldoende doorwerken in gemeentelijke bestemmingsplannen. De minister van BZK gaat dit graag nog eens, ook met deze rapportage in de hand, na.

In de rapportage wordt opgemerkt dat er verschillende indicaties voor mogelijke oorzaken zijn waardoor de doorwerking van nationale belangen niet vanzelf goed gaat: regelgeving wordt vaak als ingewikkeld ervaren, is onvoldoende bekend, er worden fouten gemaakt en verschillende belangen en rolopvattingen zorgen voor mindere doorwerking van rijksdoelen c.q. naleving van rijksregels.

Wij hechten veel belang aan het goed laten werken van het systeem voor decentrale doorwerking van nationale belangen in de ruimtelijke ordening en ons streven is om hier door invoering van de Omgevingswet een belangrijke bijdrage

Datum

Kenmerk
2020-0000198135

aan te leveren. De Omgevingswet draagt bij aan een betere naleving van de regels door een betere bekendheid daarvan, een duidelijker geometrische begrenzing, een eenduidiger formulering van de regels en soms door toevoeging van instructieregels. Inhoudelijk worden de regels voor omgevingsplannen die nu in verschillende wetten, AMvB's, ministeriële regelingen en circulaires staan bij elkaar gebracht in één hoofdstuk van het Besluit kwaliteit leefomgeving. In het nieuwe stelsel zijn de regels eenvoudiger en uniformer geformuleerd zodat duidelijker is wat de nationale regelgeving vraagt van medeoverheden.

Vraag 5:

Wilt u, naar aanleiding van de rapportage van de ILT uit 2018 die kennelijk ingaat op enkele voorbeelden waaruit zou blijken dat nationale ruimtelijke belangen vaak in de knel komen, elk gegeven voorbeeld voorzien van een actueel commentaar (ten minste de volgende onderwerpen: veiligheidszones rond de opslag van explosief materiaal, geluidszones rond militaire vliegvelden, het dichtslibben van landelijke vaarwegen, het behoud van erfgoed, het verrommelen van het landschap en natuurcompensatie bij grote infrastructurele projecten)?

Antwoord 5:

Een aantal afzonderlijke signalen uit de rapportage zijn sinds 2012 tot 2017 separaat bij de verschillende beleidsdirecties van de ministeries aangeboden. Zie ook het antwoord op vraag 7. De minister van BZK is verantwoordelijk voor het wettelijk stelsel van ruimtelijke ordening. Verschillende ministers zijn verantwoordelijk voor de genoemde beleidsonderwerpen of de uitvoering van nationale belangen die via dit stelsel worden geregeld. Naar aanleiding van uw vraag kan ik u namens hen als volgt informeren:

Ten aanzien van veiligheidszones rond de opslag van explosief materiaal (signalen 2012/2016) constateert de ILT dat dit onvoldoende is geborgd. Regels over externe veiligheid werken onvoldoende door in de planvorming. Het onderzoek betrof de uitvoering van Circulaire opslag ontplofbare stoffen civiel gebruik en het Besluit externe veiligheid inrichtingen.

Het signaal inzake het niet respecteren van de veiligheidsafstanden van het Besluit externe veiligheid inrichtingen in bestemmingsplannen is in 2016 overeenkomstig de aanbevelingen van de ILT aan de orde gesteld in een overleg met vertegenwoordigers van provincies en gemeenten over de uitvoering van vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH-taken). Met de provincie Noord-Brabant is begin 2017 apart overleg gevoerd over de gesignaleerde knelpunten en bereikte oplossing aldaar. Daarbij is onder meer de mogelijke discrepantie tussen de risicozones aan de orde gekomen, zoals deze in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) zijn opgenomen en de ruimtelijke plannen waarbij deze zones in acht genomen moeten worden. Van de kant van Noord-Brabant is toen aangegeven dat er in het kader van het interbestuurlijk toezicht, dat de provincie uitoefent op de gemeenten, onderzoek gedaan is. Tijdens het gesprek is voorts aangegeven dat de gedetecteerde gevallen zijn opgelost.

Datum

Kenmerk
2020-0000198135

Voor de geluidszones rond militaire vliegvelden (signaal 2016) signaleert de ILT dat deze niet altijd goed zijn verwerkt in bestemmingsplannen. Het onderzoek van ILT had destijds alleen betrekking op grondgebonden geluid van militaire vliegvelden. Als geluidsgevoelige bestemmingen worden gerealiseerd, bestaat het risico dat defensie-inrichtingen niet optimaal gebruikt kunnen worden.

Het Rijksvastgoedbedrijf (RVB) kijkt namens Defensie vanuit haar rol als belanghebbende naar gemeentelijke plannen en de borging van defensiebelangen daarin. Het RVB merkt zelf ook dat defensiebelangen niet altijd goed landen in bestemmingsplannen. Voortdurende aandacht voor plannen van gemeenten (en andere overheden) blijft daarom noodzakelijk voor een goede bedrijfsvoering van de krijgsmachtonderdelen.

De ILT signaleert in relatie tot het dichtslibben van landelijke vaarwegen (signaal 2015) dat de regels voor vrijwaringszones rond Rijksvaarwegen niet altijd in bestemmingsplannen zijn terug te vinden. Dat komt door verschillende regels van Rijk, provincie en gemeenten.

Regels rond vrijwaringszones zijn inderdaad niet altijd te vinden in bestemmingsplannen. Het bestuursorgaan dat belast is met de voorbereiding van een bestemmingsplan is verplicht overleg te plegen met Rijkswaterstaat bij activiteiten in de vrijwaringszone. Onder de Omgevingswet zullen de vrijwaringszones voor gemeenten beter kenbaar zijn.

Ten aanzien van het behoud van erfgoed constateert de ILT dat provinciale verordeningen nog veel mogelijkheden bieden voor niet-wenselijke ontwikkelingen binnen de zones van de erfgoederen en dat de kernkwaliteiten onvoldoende worden uitgewerkt.

De bescherming van de vier werelderfgoederen in Nederland is op verschillende manieren geborgd. De gebieden zijn planologisch beschermd, waarbij ontwikkelingen in deze gebieden mogelijk zijn mits de kernkwaliteiten niet worden aangetast. De provincies werken dit uit in hun verordeningen. Daarnaast is de RCE doorgaans betrokken voor advies over grotere ruimtelijke ontwikkelingen die de uitzonderlijke universele waarde van het werelderfgoed raken. Met de Monitor Infrastructuur en Ruimte van het Planbureau voor de Leefomgeving wordt onder andere het verloop van de openheid als één van de belangrijke kernkwaliteiten van de vier werelderfgoedgebieden in beeld gebracht.

Ten aanzien van de Waddenzee en Waddengebied (signalen 2014 en 2015) heeft de ILT opgemerkt dat in bijna een kwart van de onderzochte bestemmingsplannen niet alle Barro-regels goed worden nageleefd, o.a. wat betreft de onderzoekplicht (2014). Vervolgonderzoek uit 2015 liet zien dat er desondanks nauwelijks sprake is van aantasting van landschappelijke kwaliteiten.

De conclusies uit het eerste onderzoek van de ILT (2014) zijn meegenomen in een nader onderzoek (2015) naar de materiële gevolgen van de geconstateerde knelpunten. De Tweede Kamer is over beide onderzoeken geïnformeerd bij brief van 2 februari 2015 (Kamerstuk 29684, nr. 121) en 20 januari 2016 (Kamerstuk

Datum

Kenmerk
2020-0000198135

29684, nr. 124). Momenteel wordt voor het Waddengebied een Agenda Waddengebied 2050 opgesteld met een Uitvoeringsprogramma. Dit is een voorbeeld van bestuurlijke afspraken. Onder de Omgevingswet wordt de regelgeving voor de Waddenzee in het Besluit kwaliteit leefomgeving verduidelijkt en geordend.

Voor natuurcompensatie bij grote infrastructurele projecten (signaal 2014) is geconstateerd dat in 10 van de 11 provinciale verordeningen de regels voor de EHS correct waren opgenomen. Risico bij onvoldoende doorwerking zou kunnen zijn dat nieuwe bestemmingen worden gerealiseerd die de te beschermen gebieden of waarden aantasten of teniet doen of waardoor de compensatie niet of niet goed is geregeld.

Het Natuurnetwerk Nederland (de voormalige EHS gebieden) zijn nu correct in verordeningen opgenomen en begrensd. Het toepassen en handhaven van beleid ten aanzien van natuurcompensatie is een verantwoordelijkheid van provincies. De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft uw Kamer op 19 april 2019 geïnformeerd over de werking en de juridische verankering van het stelsel van natuurcompensatie (Kamerstuk 33576, nr. 161).

Ten aanzien van de grote rivieren (signaal 2013) signaleert de ILT dat de kaarten bij het Barro en bij de Beleidslijn grote rivieren niet altijd overeenkomen. De belangen 'doorstroming en waterberging' zijn materieel zelden in het geding, maar in strikt formele zin is de borging van het Barro als onvoldoende beoordeeld.

In 2016 heeft een evaluatie van de Beleidslijn grote rivieren plaatsgevonden. De Beleidsregels grote rivieren (Bgr), die het kader vormen voor het verlenen van watervergunningen in het rivierengebied zijn vervolgens aangepast. Deze aanpassingen worden met een lopende Barro-wijziging ook in de ruimtelijke regelgeving verwerkt. Dit traject is bijna afgerond.

Voor de regionale luchthavens (signalen 2013-2014) concludeert de ILT dat het opnemen van de risicocontouren uit de aanwijzingsbesluiten jaren duurt en de doorvertaling niet altijd juist is gebeurd. Op enkele plekken heeft dit geleid tot het realiseren van gevoelige functies binnen de contouren.

In 2009 is de wet- en regelgeving ten aanzien van regionale burger- en militaire luchthavens gewijzigd (wet RBML, Stb. 2008, 561). Aanleiding hiervoor was onder andere de wens om te komen tot nieuwe en vereenvoudigde normstelling en regels voor de ruimtelijke indeling in de nabijheid van de luchthavens. De gesignaleerde knelpunten zijn, of zullen naar verwachting hiermee worden opgelost. Dit komt vooral door het feit dat een luchthavenbesluit (anders dan het eerdere aanwijzingsbesluit) op grond van de Wet luchtvaart de werking kent van een voorbereidingsbesluit en derhalve een directe doorwerking heeft naar bijvoorbeeld aanpassingen van het bestemmingsplan of de toetsing van bouwplannen binnen het beperkingengebied. De regels binnen deze beperkingengebieden zullen op termijn onder de Omgevingswet worden gebracht.

Datum

Kenmerk
2020-0000198135

Overigens zal de minister van BZK, zoals eerder ook is toegezegd, het rapport van de ILT in bestuurlijk overleg inhoudelijk bespreken met de mede-overheden. Ook zal bij de totstandkoming van de NOVI goed naar de doorwerking van nationale belangen worden gekeken. Tot slot werkt de minister van BZK in het kader van het interbestuurlijk toezicht samen met gemeenten en provincies aan de uitvoering van een strategische agenda.

Vraag 6:

Was het u bekend dat de ILT het (concept) rapport wilde delen met de Kamer en met minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties? Wanneer is dat u bekend geworden en wat was uw reactie? Als u het rapport niet kende, deelt u dan de conclusie dat u het rapport had moeten kennen en dat de ILT de ruimte had moeten krijgen om het kenbaar te mogen maken?

Antwoord 6:

Nee. De ILT heeft zelf de beslissing genomen om het rapport niet zelfstandig te publiceren, maar de conclusies openbaar te maken in het jaarverslag van de ILT over 2018.

Vraag 7:

Wilt u, naar aanleiding van het bericht dat de ILT op haar website 2) plaatst na publicatie van het bij vraag 1 bedoelde persbericht dat de beslissing om het document niet als zelfstandig rapport te publiceren, maar de conclusie in het Jaarverslag op te nemen, door de ILT zelf is genomen omdat de meeste onderliggende signalen en rapportages al eerder waren aangeboden en/of gepubliceerd, die onderliggende signalen en rapportages schematisch benoemen en daarbij aangeven wanneer dat aan u, respectievelijk aan de Kamer is aangeboden?

Antwoord 7:

Als bijlage bij deze antwoorden bieden wij u het gevraagde schematische overzicht aan.

Vraag 8:

Kunt u, naar aanleiding van de tekst op de site van de ILT waar staat dat 'Ongelukkigerwijs een aangepaste tekst in het Jaarverslag terecht is gekomen die geen juiste weergave van de conclusie weergeeft', nader uiteenzetten wat de 'aangepaste tekst' en wat de 'juiste tekst' was? Wilt u daarbij tevens aangeven waarom er sprake is van 'geen juiste weergave van de conclusie'?

Antwoord 8:

Dit betreft het jaarverslag en de rapportage van de ILT. Het is aan de ILT om aan te geven of het jaarverslag van de ILT een juiste weergave van de conclusie van het ILT-rapport bevat. De ILT geeft aan dat de aangepaste tekst in het jaarverslag ongelukkigerwijs geen juiste weergave is van de conclusie van het rapport, maar dat in de ILT-brede risicoanalyse wel een juiste weergave van het

Datum

Kenmerk
2020-0000198135

rapport is opgenomen. De beide teksten zijn geciteerd in de nota van de ILT die u op 4 maart 2020 is toegezonden (bijlage bij Kamerstuk 35300-XII, nr. 90).

Vraag 9:

Wat vindt u van de mededeling van uw ambtenaren aan de ILT dat niet om de rapportage is gevraagd? Hoe verhoudt zich dat met de onafhankelijke taak van de ILT? Deelt u de conclusie dat het rapport aangemerkt moest worden als een 'intern document'? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 9:

Zoals in de brief van 4 maart 2020 (Kamerstuk 35300-XII, nr. 90) is aangegeven, is door het ministerie van BZK per e-mail met vragen gereageerd op het concept van het jaarverslag van de ILT over 2018 waarin de rapportage werd genoemd. De beslissing om het rapport aan te merken als intern document is een zelfstandige beslissing geweest van de ILT.

Vraag 10:

Klopt het bericht dat het ministerie niet akkoord ging met een tekstvoorstel voor het jaarverslag over 2018 van de ILT? Sinds wanneer bent u daarvan op de hoogte?

Antwoord 10:

Onder verwijzing naar de brief van 4 maart 2020 (Kamerstuk 35300-XII, nr. 90) en de openbaar gemaakte correspondentie tussen het ministerie van BZK en de ILT kan worden aangegeven dat vanuit het ministerie van BZK per e-mail enkel met vragen gereageerd is op het concept van het jaarverslag van de ILT over 2018 waarin de rapportage werd genoemd. De tekst van het jaarverslag is door de ILT voor commentaar rondgezonden en er is gevraagd om een reactie. Er is niet gevraagd om een akkoord, noch een akkoord gegeven of onthouden.

Vraag 11:

Deelt u de mening dat de conclusie in het Jaarverslag dat „de feitelijke inpassing“ van landelijke belangen „voldoende“ is, niet strookt met de visie van de ILT? Kunt verklaren waarom dat verschil van inzicht niet zichtbaar is geworden? Klopt het dat onderhandeling met het ministerie over een uitbreiding van het budget van de ILT daarbij een rol heeft gespeeld?

Antwoord 11:

Het gaat om het jaarverslag en het rapport van de ILT. Hiervoor wordt verwezen naar de verklaring van de ILT in antwoord 8. Het budget van de ILT heeft daarbij geen rol gespeeld.

Vraag 12:

Bent u het eens met de stelling dat 'publiek vertrouwen in onafhankelijk toezicht' een basisvoorwaarde is voor goed en effectief toezicht? Zo ja, wat vindt u dan van het gebrek aan vertrouwen in de onafhankelijkheid van verschillende toezichthouders en welke maatregelen wilt u nemen

Datum

Kenmerk
2020-0000198135

om het vertrouwen in deze toezichthouders te herstellen? Zo nee, waarom niet?

Vraag 13:

Bent u van mening dat de geldende 'Aanwijzingen inzake de rijksinspecties' 3) een voldoende kader bieden voor het vasthouden en herstellen van publiek vertrouwen in onafhankelijk toezicht? Zo ja, waarop baseert u dat? Zo nee, welke aanpassingen zou u willen doen en op basis van welke overwegingen?

Vraag 14:

Bent u bereid om de evaluatie van de 'Aanwijzingen inzake de rijksinspecties' met spoed ter hand te nemen en, zo ja, over de opzet hiervan de Kamer per brief te informeren?

Antwoord 12, 13 en 14:

Het kabinet onderschrijft de stelling dat publiek vertrouwen in onafhankelijk toezicht een basisvoorwaarde is voor goed en effectief toezicht. Inspecties oordelen altijd zelfstandig en onafhankelijk. Toegepast op de verhouding tussen beleid en toezicht betekent onafhankelijkheid onder andere dat er geen inmenging in de oordelen van de inspectie mag zijn van degene die politiek voor het beleid verantwoordelijk is. Dit vergt rolvastheid van beide kanten voor het goed vervullen van die onderscheiden rollen. Onderscheiden, maar niet volledig los van elkaar, want men heeft elkaars kennis ook nodig om het eigen werk goed te kunnen doen.

Het kabinet heeft dit in 2001 in de eerste Kaderstellende Visie op toezicht vastgelegd en herhaald in de tweede Kaderstellende Visie op Toezicht uit 2005. Ook in de kabinetsreactie op het rapport "Toezien op Publieke Belangen. Naar een verruimd perspectief op rijkstoezicht" van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid is stilgestaan bij het belang van onafhankelijkheid.¹ Toen is opgemerkt dat het toezicht alleen door onbevooroordeeld op te treden maatschappelijke legitimatie en publiek vertrouwen kan verwerven. En dat onpartijdigheid van het toezicht een zekere terughoudendheid vergt van beleid en politiek bij individuele interventies, vooral in reactie op incidenten.

Deze onpartijdigheid wordt onder andere ondersteund door de in 2015 opgestelde 'spelregels' over de positionering van de inspecties in de Aanwijzingen inzake de rijksinspecties. De Aanwijzingen inzake de rijksinspecties vormen een waarborg voor de benodigde functiescheiding en zijn erop gericht inmenging van beleid in toezicht te voorkomen. In 2016 hebben alle ministeries de Aanwijzingen inzake de rijksinspecties geïmplementeerd.

Het kabinet herkent dat er regelmatig vragen worden gesteld over de onafhankelijkheid van de oordeelsvorming van inspecties. Juist omdat die onafhankelijkheid zo belangrijk is, is het ook terecht dat er aandacht voor is, en dat signalen over een mogelijk gebrek aan onafhankelijkheid worden onderzocht.

¹ Kamerstukken II, 2013/14, 33822, nr. 3

Datum

Kenmerk
2020-0000198135

Daarnaast zal de staatssecretaris van BZK nog dit jaar de Aanwijzingen inzake de rijksinspecties laten evalueren met als doel zicht te krijgen op het functioneren in de praktijk van dit kader dat juist beoogt die onafhankelijkheid te borgen. Voor de zomer informeert de staatssecretaris van BZK u over de opzet van deze evaluatie. Voor het eind van het jaar ontvangt u de uitkomsten. Deze zullen ook worden gebruikt in de brede evaluatie van de organisatiekaders Rijk, waarvan de uitkomsten eind 2021 worden verwacht.

Deze koppeling tussen de uitkomsten van de evaluatie van de Aanwijzingen inzake de rijksinspecties en de eerder aangekondigde brede evaluatie is van belang. Zo ontstaat een breder beeld met meer vergelijkingsmateriaal in het bij alle rijksorganisaties op afstand voorkomende spanningsveld tussen enerzijds onafhankelijkheid in oordeelsvorming en anderzijds ministeriële verantwoordelijkheid en parlementaire controle.

- 1) <https://www.nrc.nl/nieuws/2020/02/09/ministerie-hield-rapport-over-falen-ruimtelijke-ordening-tegen-a3989873>
- 2) <https://www.ilent.nl/over-ilt/publicaties/nationale-ruimtelijke-belangen>
- 3) <https://wetten.overheid.nl/BWBR0037073/2016-01-01>